

Hrvatska

Posljednje ažuriranje: listopad 2018.

Ratificirala Europsku konvenciju o ljudskim pravima 1997. godine

Nacionalna sutkinja: Ksenija Turković

Životopisi sudaca dostupni su na internetskoj stranici ESLJP-a. Prethodna sutkinja: Nina Vajić (1998. – 2012.)

Popis sudaca suda od 1959. godine

Sud je 2017. godine rješavao 814 zahtjeva vezanih za Hrvatsku, od čega je 786 proglašio nedopuštenima ili ih je izbrisao s liste predmeta. Donio je 28 presuda (u pogledu 28 zahtjeva), od čega je u 19 utvrđeno da je došlo do barem jedne povrede Europske konvencije o ljudskim pravima.

Ispitani zahtjevi	2016.	2017.	2018.**
Zahtjevi raspoređeni sudskom odjelu	764	723	346
Vlada obaviještena	84	93	26
Zahtjevi za koje je donesena odluka:	678	814	371
– proglašeni nedopuštenima ili izbrisani (sudac pojedinac)	590	756	333
– proglašeni nedopuštenima ili izbrisani (Odbor)	33	25	23
– proglašeni nedopuštenima ili izbrisani (Vijeće)	16	5	1
– donesena presuda	39	28	14

Neriješeni zahtjevi pred Sudom na dan 1. 7. 2018. godine	
Ukupno neriješenih zahtjeva*	577
Neriješeni zahtjevi pred sudskim odjelom:	474
Sudac pojedinac	35
Odbor (3 suca)	317
Vijeće (7 sudaca)	122
Veliko vijeće (17 sudaca)	0

*uključujući zahtjeve čiji potpuni obrasci zahtjeva još nisu primljeni

**od siječnja do srpnja 2018. godine

Informacije o sudskim odjelima i postupcima Suda potražite na [internetskoj stranici ESLJP-a](#)

Statističke podatke o privremenim mjerama možete pronaći [ovdje](#).

Hrvatska i ...

Tajništvo

Zadaća Tajništva jest pružiti pravnu i administrativnu potporu Sudu u obavljanju njegovih sudskih dužnosti. Sastoji se od pravnika, administrativnog i tehničkog osoblja i prevoditelja. Tajništvo se trenutačno sastoji od 668 članova osoblja.

Značajni predmeti, donesene presude

Veliko vijeće

Muršić protiv Hrvatske

20. 10. 2016.

Predmet se odnosio na navode podnositelja zahtjeva da je u Zatvoru u Bjelovaru boravio u čeliji u kojoj nije bilo dovoljno osobnog prostora.

Povreda članka 3. (zabrana nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja) u razdoblju od 18. srpnja do 13. kolovoza 2010. godine tijekom kojeg je podnositelj zahtjeva imao manje od 3 m² osobnog prostora u Zatvoru u Bjelovaru.

Nije došlo do povrede članka 3. s obzirom na ostala ne uzastopna razdoblja pritvora u kojima je imao manje od 3 m².

Nije došlo do povrede članka 3. s obzirom na razdoblja u kojima je imao između 3 i 4 m² osobnog prostora u Zatvoru u Bjelovaru. Sud je potvrdio da je standard od 3 m² podne površine po zatvoreniku u smještaju u kojem boravi više zatvorenika prevladavajuća norma jer je ujedno i relevantni minimalni standard na temelju članka 3. Konvencije. Ako taj prostor padne ispod 3 m², nedostatak osobnog prostora smatra se toliko ozbiljnim da dolazi do čvrste pretpostavke povrede članka 3.

Predmeti povezani s člankom 6.

Pravo na pošteno suđenje

Dvorski protiv Hrvatske

20. 10. 2015.

Predmet se odnosio na policijsko uskraćivanje pristupa odvjetniku koji su angažirali roditelji podnositelja zahtjeva da ga zastupa tijekom ispitivanja u policijskoj postaji zbog sumnje da je počinio višestruko ubojstvo, razbojništvo i palež. Podnositelj zahtjeva priznao je da je počinio predmetna kaznena djela nakon što je potpisao punomoć da ga zastupa drugi odvjetnik.

Povreda članka 6. stavka 1. i stavka 3. točke (c) (pravo na pravnu pomoć po vlastitom izboru)

Marguš protiv Hrvatske

27. 5. 2014.

Predmet se odnosio na osuđujuću presudu iz 2007. godine protiv bivšeg zapovjednika Hrvatske vojske za ratne zločine protiv civilnog stanovništva počinjene 1991. godine. Posebno je prigovorio na povredu svog prava na nepristrani sud i prava da se brani sam. G. Marguš tvrdio je i da su kaznena djela za koja je osuđen i ona koja su bila predmet postupka protiv njega, koji je okončan 1997. godine uslijed primjene Zakona o općem oprostu, bila potpuno ista.

Nije došlo do povrede članka 6. stavka 1. i stavka 3. točke (c)

Sud je također zaključio da članak 4. Protokola br. 7 (pravo da se ne bude dva puta suđen ili kažnen u istoj stvari) nije primjenjiv na optužbe povezane s kaznenim djelima koja su bila predmet postupka protiv g. Marguša koji je okončan 1997. godine uslijed primjene Zakona o općem oprostu. Sud je istodobno proglašio nedopuštenim prigovor na temelju članka 4. Protokola br. 7 koji se u pogledu optužbi od kojih je tužitelj odustalo u siječnju 1996. godine odnosio na pravo g. Marguša da ne bude dva puta suđen ili kažnen u istoj stvari.

Pravo na pošteno suđenje u razumnom roku

Oršuš i drugi protiv Hrvatske

16. 3. 2010.

Utvrđeno je da je segregacija romske djece u hrvatskim osnovnim školama diskriminirajuća. Povreda članka 6. stavka 1.

Povreda članka 14. (zabrana diskriminacije) u vezi s člankom 2. Protokola br. 1 (pravo na obrazovanje)

Pristup sudu

Zubac protiv Hrvatske

5. 4. 2018.

Predmet se odnosio na odbijanje hrvatskog Vrhovnog suda da ispita reviziju u imovinskopopravnom sporu. Vrhovni sud odbacio je reviziju jer je vrijednost predmeta spora bila niža od zakonskog praga. Podnositeljica zahtjeva, gđa Zubac, prigovorila je da joj je time uskraćen pristup Vrhovnom sudu.

[Nije došlo do povrede članka 6. stavka 1.](#)

Predmeti povezani s pravima vlasništva (članak 1. Protokola br. 1)

[**Radomilia i drugi protiv Hrvatske**](#)

20. 3. 2018.

Predmet se odnosio na odbijanje domaćih sudova da priznaju vlasništvo nad zemljištem za koje su podnositelji zahtjeva tvrdili da su ga stekli dosjelošću.

U lipnju 2016. godine u dvjema presudama Vijeća utvrđena je povreda prava vlasništva podnositelja zahtjeva, pri čemu se pozvalo na sudsku praksu Suda u ranijem predmetu *Trgo protiv Hrvatske*.

Veliko vijeće smatralo je da podnositelji zahtjeva pred Vijećem nisu tvrdili da se razdoblje od 6. travnja 1941. godina do 8. listopada 1991. godine mora uzeti u obzir zbog čega ono nije bilo dijelom činjenične osnove njihova zahtjeva. Vijeće je, uvezši u obzir to razdoblje, donijelo odluku izvan opsega predmeta. Podnositeljima zahtjeva dopušteno je da naknadno tvrde pred Velikim vijećem da se to razdoblje mora uzeti u obzir. No, to bi značilo da se podnosi novi prigovor koji je nedopušten jer je podnesen nakon šestomjesečnog roka.

Veliko vijeće smatralo je da su preostali prigovori podnositelja zahtjeva povezani s načinom na koji su domaći sudovi primijenili i tumačili pravo te ocijenili činjenice.

Njihove tvrdnje ni po jednoj od tih osnova nisu se mogle smatrati vlasništvom u smislu Konvencije, što znači da **nije došlo do povrede njihovih prava vlasništva**.

[**Ališić i drugi protiv Bosne i Hercegovine, Hrvatske, Srbije, Slovenije i Biće Jugoslavenske Republike Makedonije**](#)

16. 7. 2014.

Predmet se odnosio na nemogućnost podnositelja zahtjeva da nakon raspada Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije (SFRJ) podignu svoju „staru“ deviznu štednjku koju su uložili u dvije banke koje se sada nalaze u Bosni i Hercegovini.

Povreda članka 1. Protokola br. 1 (zaštita vlasništva) i članka 13. (pravo na djelotvoran pravni lijek) koju je počinila Srbija u pogledu g. Šahdanovića

Povreda članka 1. Protokola br. 1 i članka 13. koju je počinila Slovenija u pogledu gde Ališić i g. Sadžaka

Nije došlo do povrede članka 1. Protokola br. 1 i članka 13. u pogledu ostalih tuženih država

Nije došlo do povrede članka 14. u vezi s člankom 13. i člankom 1. Protokola br. 1

[**Blečić protiv Hrvatske**](#)

8. 3. 2006.

Otkaz stanarskog prava podnositeljice zahtjeva tijekom rata u Hrvatskoj.

Nemogućnost priznavanja osnovanosti zahtjeva jer se navodno miješanje u imovinska prava podnositeljice zahtjeva dogodilo prije nego što je Hrvatska ratificirala Konvenciju

Vijeće

Predmeti povezani s neodgovarajućim istragama ratnih zločina tijekom Domovinskog rata u Hrvatskoj (članak 2.)

[**Povreda članka 2.**](#)

[**B. i drugi protiv Hrvatske \(br. 71593/11\)**](#)

18. 6. 2015.

[**Jelić protiv Hrvatske**](#)

12. 6. 2014.

[**Jularić protiv Hrvatske i Skendžić i Krznarić protiv Hrvatske**](#)

20. 1. 2011.

Ostali predmeti povezani s pravom na život (članak 2.)

[**Povreda članka 2.**](#)

[**Bliakaj i drugi protiv Hrvatske**](#)

18. 9. 2014.

Predmet se odnosio na prigovor da su nadležna tijela propustila poduzeti mjere potrebne za zaštitu odvjetnice koju je pucnjevima usmrtio muž jedne od njezinih stranaka koji je imao duševne smetnje.

[**Branko Tomašić i drugi protiv Hrvatske**](#)

15. 1. 2009.

Propust hrvatskih nadležnih tijela da poduzmu odgovarajuće mjere za zaštitu srodnice

podnositelja zahtjeva i njezinog djeteta, koje je ubio otac djeteta.

Predmeti povezani s nečovječnim ili ponižavajućim postupanjem (članak 3.)

Povreda članka 3.

Škorianec protiv Hrvatske

28. 3. 2017.

Podnositeljica zahtjeva prigovorila je Europskom sudu za ljudska prava da hrvatska nadležna tijela nisu učinkovito izvršila svoju postupovnu obvezu u odnosu na rasno motivirani čin nasilja usmjeren protiv nje.

M. i M. protiv Hrvatske (br. 10161/13)

3. 9. 2015.

Predmet se odnosio na postupak za dobivanje skrbništva, uključujući navode o očevom zlostavljanju djeteta. Podnositeljice zahtjeva, majka i kćer, konkretno su prigovorile da su nacionalna nadležna tijela propustila ukloniti dijete iz očeve skrbi i tako spriječiti daljnje nasilje u obitelji.

Dorđević protiv Hrvatske

24. 7. 2012.

Predmet se odnosi na prigovor majke i njezina sina s mentalnim i fizičkim invaliditetom na propust nadležnih tijela da ih zaštite od fizičkog i verbalnog zlostavljanja djece iz susjedstva kojem su bili izloženi četiri godine.

V.D. protiv Hrvatske (br. 15526/10)

8. 11. 2011.

Predmet se odnosi na prigovor osobe koja boluje od shizofrenije da ga je policija zlostavljala prilikom uhićenja.

Durđević protiv Hrvatske

19. 7. 2011.

Predmet se odnosio na prigovor triju članova obitelji romskog podrijetla na zlostavljanje od strane privatnih osoba, policije i u sinovoj školi.

Sud je utvrdio da su prigovori dječaka na zlostavljanje u školi trebali biti konkretniji da bi mogli biti dopušteni.

Mađer protiv Hrvatske

21. 6. 2011.

Zlostavljanje – uskraćivanje hrane i sna – i nedostatak pravne pomoći tijekom policijskog ispitivanja podnositelja zahtjeva zbog sumnje na ubojstvo.

Ovo je prvi predmet protiv Hrvatske koji se odnosi na navodno nepostojanje pravne pomoći tijekom policijskog ispitivanja.

Šećić protiv Hrvatske

31. 5. 2007.

Propust domaćih tijela da poduzmu ozbiljnu i detaljnu istragu rasističkog napada na podnositelja zahtjeva najvjerojatnije motiviranog etničkom mržnjom.

Predmeti povezani s člankom 4. (zabrana ropstva i prisilnog rada)

S.M. protiv Hrvatske (br. 60561/14)

19. 7. 2018.

Predmet se odnosio na prigovor žene iz Hrvatske da je bila prisiljena na prostituciju. Konkretno je tvrdila da nadležna tijela nisu primjereno reagirala na njezin prigovor i da u Hrvatskoj ne postoji odgovarajući pravni okvir za rješavanje tih problema.

Povreda članka 4.

Predmeti povezani s člankom 5. (pravo na slobodu i sigurnost)

Oravec protiv Hrvatske

11. 7. 2017.

Predmet se odnosio na odluku kojom je određen pritvor podnositelju zahtjeva, g. Oravcu. Podnositelj zahtjeva uhićen je i pritvoren u travnju 2011. godine pod sumnjom da je trgovao opojnim drogama, a kasnije je istražni sudac naložio da ga se pusti na slobodu. Dok je bio na slobodi, žalba tužitelja protiv odluke o njegovu puštanju na slobodu je prihvaćena te je u lipnju 2011. godine naloženo uhićenje i pritvaranje g. Oravca. Tužiteljstvo je napisljetu odustalo od optužbi protiv njega.

Nije došlo do povrede članka 5. stavka 1. u pogledu zakonitosti rješenja o pritvoru iz lipnja 2011. godine.

Peša protiv Hrvatske

8. 4. 2010.

Predmet (u javnosti poznat kao afera „Maestro“) odnosio se konkretno na prigovor potpredsjednika Hrvatskog fonda za privatizaciju na trajanje njegova pritvora i postupak za utvrđivanje zakonitosti njegova uhićenja i zadržavanja u pritvoru pod sumnjom da je primao mito. Prigovorio je i

izjavama koje su u medijima dali određeni visoki državni dužnosnici.

[Povreda članka 5. stavaka 3. i 4.](#)

[Povreda članka 6. stavka 2. \(predmijeva nevinosti\)](#)

Predmeti povezani s člankom 6.

Pravo na pošteno suđenje

[Povrede članka 6.](#)

Matanović protiv Hrvatske

4. 4. 2017.

G. Matanović, podnositelj zahtjeva i potpredsjednik Hrvatskog fonda za privatizaciju, osuđen je za korupciju 2009. godine jer je primao mito i posredovao davanju mita u zamjenu za podršku investicijskim projektima i privatizacijama. Njegova osuđujuća presuda u biti se temeljila na dokazima dobivenima snimanjem telefonskih razgovora u okviru tajne operacije s pouzdanikom.

Sanader protiv Hrvatske

12. 2. 2015.

Predmet se u biti odnosio na prigovor muškarca da nije mogao ostvariti obnovu postupka nakon što je osuđen u odsutnosti za ratne zločine koje je počinio 1991. godine kao član srpskih paravojnih snaga.

Zagrebačka banka d.d. protiv Hrvatske

12. 12. 2013.

Predmet se odnosio na ovršni postupak protiv banke podnositeljice zahtjeva u kojem je glavno pitanje bio točan obračun zakonske zatezne kamate na glavnici koju je banchi naloženo platiti u prethodnom parničnom postupku protiv nje. On je doveo do ustezanja više od 168.000.000 kuna (HRK) s njezinog računa.

Aidarić protiv Hrvatske

13. 12. 2011.

Predmet se odnosio na muškarca osuđenog za trostruko ubojstvo na 40 godina zatvora samo na osnovi dokaza koji se sastoji od „reklakazala“ iskaza.

X i Y protiv Hrvatske (br. 5193/09)

3. 11. 2011.

Predmet se odnosio na postupak koji je pokrenula socijalna služba radi lišenja poslovne sposobnosti majke (X) i kćeri (Y).

Juričić protiv Hrvatske

26. 7. 2011.

Prigovor kandidatkinje za mjesto suca Ustavnog suda zbog navodnog nepoštenog postupka u kojem je osporavala odluku Hrvatskog sabora o imenovanju drugog kandidata, a ne nje.

Lisica protiv Hrvatske

25. 2. 2010.

Osuđujuća presuda protiv podnositelja zahtjeva za pljačku banke na temelju dokaza pribavljenih bez njihova znanja.

Mežnarić protiv Hrvatske

15. 7. 2005.

Odluka o ustavnoj tužbi podnositelja zahtjeva u pogledu povrede ugovora koju je donijelo vijeće sudaca u kojem je bio sudac koji je zastupao njegove protivnike u ranijoj fazi postupka.

[Nije došlo do povrede članka 6. stavka 1.](#)

Jureša protiv Hrvatske

22. 5. 2018.

Predmet se odnosio na prigovor gđe Jureša da joj je uskraćeno podnošenje žalbe Vrhovnom суду u ostavinskom postupku. Sud je primijetio da je Vrhovni sud proglašio reviziju gđe Jureša nedopuštenom jer je vrijednost spora bila niža od potrebnog zakonskog praga. Ta je odluka zapravo promjena prijašnje sudske prakse Vrhovnog suda o takvim pitanjima.

Matanović protiv Hrvatske

4. 4. 2017.

(vidi prethodno)

Pravo na pošteno suđenje u razumnom roku

[Nije došlo do povrede članka 6. stavka 1.](#)

Oluijić protiv Hrvatske

5. 2. 2009.

Nepošteni disciplinski postupak protiv podnositelja zahtjeva, bivšeg suca i predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske, prije njegova razrješenja 1998. godine.

Pravo na pristup sudu

Momčilović protiv Hrvatske

26. 3. 2015.

Predmet se odnosio na zakonsku odredbu kojom je pristup građanskom судu uvjetovan prethodnim pokušajem rješavanja spora.

Nije došlo do povrede članka 6. stavka 1.

Predmeti povezani s privatnim i obiteljskim životom (članak 8.)

Povreda članka 8.

Hoti protiv Hrvatske

26. 4. 2018.

Predmet se odnosio na useljenika u Hrvatsku koji je prigovorio na nemogućnost reguliranja svog statusa boravka od svog dolaska u zemlju 1979. godine. Njegovi su roditelji napustili Albaniju 1960. godine kao političke izbjeglice i nastanili se na Kosovu, gdje je on rođen nekoliko godina kasnije. Albanska nadležna tijela obavijestila su ga da nema albansko državljanstvo, a prema njegovu rodnom listu nema ničije državljanstvo. U Hrvatskoj živi i povremeno radi gotovo 40 godina i nema nikakvu vezu s bilo kojom drugom zemljom jer je u međuvremenu izgubio kontakt sa svim svojim srodnicima. Trenutačno je nezaposlen jer nema status boravka, a preživljava povremenim radom na poljoprivrednim gospodarstvima.

Vujica protiv Hrvatske

8. 10. 2015.

Predmet se u biti odnosio na dva postupka koja su se vodila usporedno, a u kojima su hrvatski sudovi odbili vratiti troje djece gde Vujica u Austriju i dodijelila su skrbništvo nad njima njihovu ocu.

Dragojević protiv Hrvatske

15. 1. 2015.

Predmet se prvenstveno odnosio na tajni nadzor telefonskih razgovora osobe osumnjičene za trgovanje opojnim drogama.

Marić protiv Hrvatske

12. 6. 2014.

Predmet se odnosio na zbrinjavanje mrtvorodenčeta s medicinskim otpadom u državnoj bolnici i očev prigovor na nemogućnost pribavljanja informacija o tome gdje je njegovo dijete sahranjeno.

Brežec protiv Hrvatske

18. 7. 2013.

Predmet se odnosio na prigovor podnositeljice zahtjeva da je iseljena iz stana u kojem je živjela 32 godine na temelju naloga domaćeg suda.

M.S. protiv Hrvatske (br. 36337/10)

25. 4. 2013.

Postupak u ovome predmetu pokrenut je zbog spora između dviju sestara (jedna od kojih je podnositeljica zahtjeva, gđa M.S.) s jedne strane te vlasnika i zaposlenika restorana iznad kojeg one žive s druge strane, što je dovelo do toga da su pokrenuli kaznene postupke jedni protiv drugih, pri čemu je gđi M.S. dodijeljen skrbnik u postupku za lišenje poslovne sposobnosti. Podnositeljica zahtjeva konkretno je pokrenula kazneni postupak protiv zaposlenika restorana jer ju je navodno udario rukama i nogama u svibnju 2003. godine, a vlasnik restorana pokrenuo je u kolovozu 2006. godine postupak protiv podnositeljice zahtjeva i njene sestre za klevetu.

A.K. i L.K. protiv Hrvatske (br. 37956/11)

8. 1. 2013.

Predmet se odnosio na majku s lakšom mentalnom retardacijom koja je lišena svojih prava na roditeljsku skrb. Njezin je sin dan na posvojenje bez njenog znanja, pristanka ili sudjelovanja u postupku posvojenja.

Orlić protiv Hrvatske

21. 6. 2011.

Predmet se odnosio na iseljenje umirovljenog vojnog službenika iz stana koji mu je dodijelila bivša Jugoslavenska narodna armija (JNA) nakon što je Hrvatska u srpnju 1991. godine uvela opću zabranu raspolažanja nekretninama na državnom području koje su pripadale JNA-i.

Krušković protiv Hrvatske

21. 6. 2011.

Otac lišen poslovne sposobnosti koji je ostavljen u pravnoj praznini u pogledu njegovih očinskih prava

– prvi predmet o priznavanju očinstva oca koji je lišen poslovne sposobnosti.

A. protiv Hrvatske (br. 55164/08)

14. 10. 2010.

Predmet se odnosio na propust nadležnih tijela da zaštite podnositeljicu zahtjeva od nasilja u obitelji kojem ju je izlagao njezin psihički bolestan bivši muž.

Oluić protiv Hrvatske

20. 5. 2010.

Propust hrvatskih nadležnih tijela da zaštite podnositeljicu zahtjeva od pretjerane buke iz bara spojenog s njezinom kućom.

Janković protiv Hrvatske

5. 3. 2009.

Propust nadležnih tijela da na odgovarajući način zaštite podnositeljicu zahtjeva od napada njezinih sustanara i kasnije ih kazne.

X protiv Hrvatske (br. 11223/04)

17. 7. 2008.

Podnositeljica zahtjeva, koja boluje od paranoidne shizofrenije zbog čega je lišena poslovne sposobnosti, prigovorila je na davanje njezine kćeri na posvojenje bez njezina znanja ili pristanka.

Karadžić protiv Hrvatske

15. 12. 2005.

Neučinkovitost hrvatskih nadležnih tijela u provedbi sudske odluke o vraćanju podnositeljici zahtjeva sina kojeg je otac oteo.

Mikulić protiv Hrvatske

7. 2. 2002.

Neučinkovitost domaćih sudova u pogledu tužbenog zahtjeva za utvrđivanje očinstva podnositeljice zahtjeva zbog koje je ona držana u stanju produljene neizvjesnosti u pogledu svoga osobnog identiteta.

Nije došlo do povrede članka 8.

Pojatina protiv Hrvatske

4. 10. 2018.

Predmet se odnosio na hrvatsko zakonodavstvo o porodu kod kuće uz pomoć primalje iz inozemstva. Podnositeljica zahtjeva majka je koja je svoje četvrto dijete rodila kod kuće uz pomoć primalje iz inozemstva. Konkretno je tvrdila da, iako su porodi kod kuće predviđeni hrvatskim zakonodavstvom, žene poput nje u praksi se ne mogu odlučiti za takav porod jer nisu u mogućnosti dobiti nikakvu stručnu pomoć.

Predmeti povezani sa slobodom mišljenja, savjesti i vjeroispovijedi (članak 9.)

Savez Crkava Riječ Života i drugi protiv Hrvatske

9. 12. 2010.

Predmet se odnosio na diskriminaciju reformističkih crkava. Crkve podnositeljice zahtjeva prigovorile su da, za razliku od drugih vjerskih zajednica u

Hrvatskoj, one ne mogu održavati vjerouauku u javnim školama i predškolskim ustanovama ni obavljati obred sklapanja vjerskih brakova s učincima građanskog braka jer domaća nadležna tijela odbijaju sklopiti ugovor s njima kojim će se urediti njihov pravni položaj.

Povreda članka 9. u vezi s člankom 14. (zabранa diskriminacije)

Predmeti povezani sa slobodom izražavanja (članak 10.)

Povreda članka 10.

Stojanović protiv Hrvatske

19. 9. 2013.

Predmet se odnosio na postupak za klevetu koji je pokrenuo hrvatski ministar zdravstva protiv g. Stojanovića nakon što su 1997. godine objavljena dva članka s kritičnim izjavama ministra, a koje je on porekao da je dao, i koji je završio tako da je g. Stojanović morao platiti ministru naknadu štete.

Sud je odbacio prigovor hrvatske vlade da članak 10. nije primjenjiv. Naglasio je da opseg odgovornosti za klevetu ne smije prelaziti riječi pojedine osobe i da taj pojedinac ne može snositi odgovornost za izjave ili navode koje su iskazali drugi.

Nije došlo do povrede članka 10.

Europapress holding d.o.o. protiv Hrvatske

Postupak za klevetu protiv podnositelja zahtjeva, novinskog izdavača, zbog objave članka o tome da je B.Š., tada ministar financija, uperio pištolj u novinara.

Predmeti povezani s diskriminacijom (članak 14.)

Guberina protiv Hrvatske

22. 3. 2016.

Predmet se odnosio na prigovor oca djeteta s teškim invaliditetom da porezna uprava nije uzela u obzir potrebe njegova djeteta pri utvrđivanju njegove prihvatljivosti za oslobođanje od poreza pri kupnji nekretnine prilažeđene potrebama njegova djeteta.

[Povreda članka 14. u vezi s člankom 1. Protokola br. 1 \(zaštita vlasništva\)](#)

[**Pajić protiv Hrvatske**](#)

23. 2. 2016.

Predmet se odnosio na prigovor državljanke Bosne i Hercegovine, koja je u stabilnoj istospolnoj vezi s partnericom iz Hrvatske, na diskriminaciju na osnovi spolne orientacije pri podnošenju zahtjeva za privremeni boravak u Hrvatskoj.

[Povreda članka 14. u vezi s člankom 8. \(pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života\)](#)

[**Predmeti povezani s vlasništvom \(članak 1. Protokola br. 1\)**](#)

[Povreda članka 1. Protokola br. 1](#)

[**Čakarević protiv Hrvatske**](#)

26. 4. 2018.

Predmet se odnosio na prigovor podnositeljice zahtjeva da joj je naloženo da vrati novčanu naknadu za nezaposlene koju je primila nakon što je Zavod za zapošljavanje greškom odobrio isplatu te naknade.

Sud je primijetio da gđa Čakarević, koja je bila nezaposlena i lošeg zdravlja, nije učinila ništa čime bi dovela Zavod za zapošljavanje u zabludu o svojim okolnostima.

[**Petar Matas protiv Hrvatske**](#)

4. 10. 2016.

Predmet se odnosio na odluku hrvatskih nadležnih tijela o ograničenju prava g. Matasa na upotrebu zgrade u njegovu vlasništvu, koju je upotrebljavao kao automehaničarsku radionicu, radi procjene njezine kulturne vrijednosti.

[**S.L. i J.I. protiv Hrvatske**](#)

(br. 13712/11)

7. 5. 2015.

Predmet se odnosio na državnu zaštitu interesa podnositeljica zahtjeva, koje su bile maloljetne u predmetnom razdoblju, u imovinskopravnom predmetu.

[**Statileo protiv Hrvatske**](#)

10. 7. 2014.

Predmet se odnosio na zakonodavstvo doneseno 1996. godine o reformi u stambenom sektoru u Hrvatskoj. Podnositelj zahtjeva, g. Statileo, vlasnik stana na kojem je prethodno postojalo stanarsko pravo tijekom socijalističkog režima,

prigovorio je konkretno da prema novom zakonu nije bio u mogućnosti ponovno upotrebljavati svoj stan, iznajmiti ga osobi po vlastitom izboru ni naplatiti tržišnu najamninu za njegov najam.

[**Lelas protiv Hrvatske**](#)

20. 5. 2010.

Odbijanje Hrvatske da podnositelju zahtjeva, vojnom službeniku, isplati posebne dnevnice za obavljeni posao razminiranja.

[**Trgo protiv Hrvatske**](#)

11. 6. 2009.

Odbijanje domaćih sudova da priznaju vlasništvo podnositelja zahtjeva nad određenim zemljišnim česticama stečenih dosjelošću.

[Nije došlo do povrede članka 1. Protokola
br. 1](#)

[**Bikić protiv Hrvatske**](#)

29. 5. 2018.

Predmet se odnosio na odbijanje nadležnih tijela da zaposlenici društvenog poduzeća dopuste kupnju stana u Zagrebu u kojem je živjela 30 godina. U stan se uselila za vrijeme bivšeg jugoslavenskog socijalističkog režima kada su društvena poduzeća sastavljala popise sa svojim zaposlenicima kojima su se dodjeljivali stanovi koji su kupljeni doprinosima zaposlenika. Osobe koje su na taj način stekle stan dobile su takozvano „stanarsko pravo“. Sabor je ukinuo ta stanarska prava 1991. godine i donio novi zakon kojim se uređuje prodaja stanova prethodno iznajmljenih u okviru sustava stanarskog prava.

Značajni predmeti, donesene odluke

[**Ljubljanska banka d.d. protiv Hrvatske**](#)

12. 5. 2015.

Predmet se u biti odnosio na ovršni postupak koji je Ljubljanska banka d.d. pokrenula protiv hrvatske tvornice šećera radi povrata duga. Banka je konkretno prigovorila neizvršenju dvaju rješenja o ovrsi koja su donesena u njezinu korist.

Zahtjev je proglašen nedopuštenim jer Ljubljanska banka nije imala temelj za podnošenje posebnog zahtjeva pred

Europskim sudom.

Predmeti povezani s navodima o ubojsvima civila koja su počinili hrvatski vojnici tijekom Domovinskog rata u Hrvatskoj

Bekić i drugi protiv Hrvatske

30. 9. 2014.

Zahtjev je proglašen nedopuštenim jer nije podnesen u roku u skladu s člankom 35. stavcima 1. i 4. Konvencije.

Paić i drugi protiv Hrvatske

Schubert Tepšić i Tepšić protiv Hrvatske

12. 11. 2013.

Zahtjevi su izbrisani s liste predmeta nakon prijateljskog rješenja podnositelja zahtjeva i hrvatske vlade.

Balenović protiv Hrvatske

30. 9. 2010.

Otkazivanje ugovora o radu podnositeljice zahtjeva u društvu INA – Industrija nafte d.d., hrvatskom naftnom poduzeću, jer je medijima dala izjave o nepravilnostima u poslovanju društva.

Zahtjev je proglašen nedopuštenim jer je očigledno neosnovan.

Šubašić protiv Hrvatske

30. 3. 2010.

Odbijanje hrvatskih nadležnih tijela da podnositeljici zahtjeva nadoknadi troškove hitnog postnatalnog liječenja njezinih kćeri blizanki koje su prijevremeno rođene u bolnici u inozemstvu.

Zahtjev je proglašen nedopuštenim zbog neiscrpljivanja domaćih pravnih sredstava.

Značajni neriješeni predmeti

Međudržavni predmet

Slovenija protiv Hrvatske

(br. 54155/16)

Hrvatska vlada obaviještena je o predmetu u listopadu 2016. godine.

Predmet se odnosi na postupanje hrvatskih sudske i izvršnih tijela u pogledu sudske postupaka koje je Ljubljanska banka d.d. pokrenula u vezi s

imovinom i potraživanjima nakon raspada Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije.

Slovenska vlada tvrdi da je došlo do višestrukih povreda članka 6. stavka 1. (pravo na pošteno suđenje) Konvencije. Ona tvrdi da je Ljubljanska banka bila (i još uvijek jest) žrtva proizvoljnog tumačenja slovenskog zakonodavstva od strane hrvatskih sudova, što je protivno zahtjevima iz hrvatskih kolizijskih normi, a dovelo je do neprekidnog proizvoljnog odbijanja *locus standi* banchi u predmetnim postupcima. Tvrdi i da je došlo do povrede prava Ljubljanske banke na pravnu sigurnost, jednakost pred zakonom i kontradiktorni postupak. Zatim je prigovorila na nerazumno trajanje postupka i povedu prava na nepristrani i neovisni sud zbog miješanja hrvatskih izvršnih tijela u sudske postupke. Naposljetku je prigovorila na nemogućnost izvršenja pravomoćnih presuda u mnogim predmetima. Slovenska vlada tvrdila je i da je došlo do nekoliko povreda prava Ljubljanske banke iz članka 1. Protokola br. 1 (mirno uživanje prava vlasništva) Konvencije, članka 14. (zabrana diskriminacije) i članka 13. (pravo na djelotvoran pravni lik) Konvencije.

Sabalić protiv Hrvatske (br. 50231/13)

Hrvatska vlada obaviještena je o predmetu u siječnju 2014. godine.

Predmet se odnosi na prigovor podnositeljice zahtjeva na izostanak odgovarajućeg postupovnog odgovora domaćih nadležnih tijela na nasilni ispad privatne osobe protiv gđe Sabalić koji je bio motiviran njezinom spolnom orientacijom.

Podnositeljica zahtjeva pozvala se na članak 3. (zabrana nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja), 8. (pravo na privatni život) i 13. (pravo na djelotvoran pravni lik) Konvencije.

**Podaci za kontakt Odjela
za medije ESLJP-a:
+33 (0)3 90 21 42 08**